

Fotelforradalom mellékhatásairól

2016 március 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Hogyha valaki rátéved esetleg egy megosztott 444 vagy Index cikk alatti kommentekre, láthatja, ott kizárólag a „józan és egészséges marxista önkritika” hangjai maradnak meg a „nép totális egyetértésének” konklúzióját támasztva alá.
„Orbán kirabol és megeszi a csecsem?ket – és ez ÍGY IS VAN. Ezt támasztja alá maga a Nép névtelen és egyszer? kommentel?inek hada. Mindent megtesznek tehát a demokrácia és véleményszabadság nevében azért, hogy a lehet? legtisztább egyetértés, béke és véleményegység mutatkozzon meg cikkeik alatt. De hogy mi ez az egész jelenség és hova vezet – azt közszolgálatilag most megpróbáljuk összefoglalni.
Err?l is szól részben a Pukli-jelenség, erre egész m?faj épül mára a balmédiában. Ha kicsit combosabban küldi el az ember valamelyik hülyét a picsába, netán mondjuk konkrétan helyesbítésért folyamodna egy-egy nyilvánvaló hazugságuk miatt, többnyire a válasz a törlés vagy a néma csend. **Ennyit a balos demokráciáról és a sajtószabadságról alkotott nézeteikr?l, amihez annyi közük van, mint Puklinak az oktatásügyhöz vagy migránsnak a véreshurkához.** Ritka kivételként ott maradhatnak a legostobább, legprimitívebb jobbos trollok a buta összeesküvés-elméleteikkel, akik védve vannak, az ? szerepük az „azok ott mind sötét nácikok!” tétel bizonyítása.

A közösségi média els?sorban felel?s **a „nárcisztikus személyiségzavar” terjedéséért**, ami legtöbb „komment trollon” – politikai oldalától függetlenül – megmutatkozik. Ennek jellemz?i a következ?k:

– a szelektív hallás, (más véleményének totális elutasítása és figyelmen kívül hagyása).
– önmagával való elfoglaltság (önzés, érdekorientáltság).
– az alapvet? szabályok (etikett, udvariasság) áthágása a személyes kommunikációban.
– a kritika hárítása és el nem fogadása (erre agresszív reakciók).
– a felel?sség másokra és a „világra” hárítása (Orbán Viktor, kormány, társadalom, fideszesek, ufók, szar világ, elvált férj, szül?k stb.).
– a hirtelen harag (hamar felkapja a vizet).

Sokan a „profi trollok közül” nem rendelkeznek ilyen komoly személyiségzavarral, ellenben vannak már meglév? instabilitásaik. A Kaliforniai Egyetem felmérése szerint a közösségi média túlzott használata tünetként kapcsolatba hozható olyan egyéb személyiségzavarokkal, mint a hiperaktivitás, depresszió, hipochondria, voyeurizmus (azaz kóros pletykálás, kukkolási kényszer), skizofrénia, kényszerbetegségek és egyéb függ?ségek. Akiknek tehát ilyen hajlamai vannak, alapvet?en olajat önt a t?zre a twitterezéssel és facebookozással.

A legtöbben, f?leg az id?sebbek közül (köztük van a legtöbb troll is) pedig egyszer?en **nem tudják: a gépbe beleképzelt önmaguk nem azonos valós énjükkel,** és ezért – köszönhet?en a „digitális bevándorlás” okozta kulturális sokknak, pont olyan „digitális huligánná” lesznek, mint a valódi migráns, aki nem érti, hogy a miniszoknya nem azért van, hogy beakasszon visel?jének éjjel az utcán.

Jórészt tehát **unatkozó nyuggerek és egyéb, rengeteg id?vel rendelkez?, s azt a Facebookon elbaszó emberke fogja ezeket a kommentáradatokat meghatározni,** hisz a legtöbb ember dolgozik és nem f?állásban kommentel. Ha meg felmászik, akkor szembesül azzal, hogy XY már megint szétszpemmelte a falát, és elkezd kommenteket olvasni, amib?l persze törvényszer?en hamis kép fog körvonalazódni. És ekkor lép életbe az, amir?l a Science legutóbbi számában megjelent tanulmány szól:

tudat alatt elkezdtük lebontani ugyanis a Demokrácia intézményét.

Amerikában a Fox News a CNN és más televíziós és online felületek története, utóbbi évtizedekben történt átalakulása régen bebizonyították azt a feltételezést, hogy e**gy adott politikai közösség azt szereti hallgatni, amit már amúgy is gondol.** Az utóbbi években a HírTV – ATV vonalon szépen el is vált egymástól a jobbos tüntet? nyugdíjas és a balos tüntet? nyugdíjas, és ez így is volt jó.

Minden politikai oldal azon volt, hogy kiépítse saját sajtó-hátországát, és **az adott orgánumok nem is igyekeztek az objektivitás látszatát sem követni.** Amerikában az idei választások a korábbinál is er?sebben mutatták azt, hogy a folyamat iránya megfordult. A „jobbos” Fox News például a Republikánus párt szándékai ellenében támogatta m?soraiban Trump-ot (hasonlóan a Simicska-média mostani viselkedéséhez, amikor jobbos olvasói bázison futtatják Gazda Albertet, Puzsért és Weiszer Alindát, aki az els? kett?vel szemben még kilátástalanul buta is) és ennek eredményei meg is lettek.

Hasonlóan foglalt állást már az el?választásokkor a Huff Post széls?liberális portál Sanders mellett, vagy épp a

New York Times, Washington Post Clinton pártján. Az angolszász világban ennek a jelenségnek „hagyományai" vannak, oszloposodásnak hívják, de a tömegek ilyen fajta befolyásolására nem volt eddig példa, ahogy az egész kampány h?foka is félelmetes az amerikai választás-történelmet ismer?k számára.

Ez az „er?" pedig nem másnak, mint a web2-es felületek hatásának köszönhet?, amely a médiatörténetben el?ször képes áttörni a Személyiség és Egyén korábban meglév? határait, és a nézeteket az identitásba csempészve tulajdonképp az Egyént magát teszi politikai eszközzé.

Keményebben m?ködik ez pszichológiai téren, mint a náciknál és a kommunistáknál, akik szintén használták ezeket a manipulációs eszközöket, de jórészt a tömegpszichózis révén. Az „egyén" sértetlensége, integritása megmaradt, ez is tette lehet?vé az ellenállást, s?t a kelet-európai országok esetében a „túlhaladottnak hitt" gondolat-rendszerek túlélését is.

A Science folyóirat cikke most azt állítja, hogy a közösségi médiában, **egyre többször találkozni álcázott szerkesztett tartalmakkal.** A hírek „megszemélyesülnek" és bár vezérelt algoritmusok irányítják ezek m?ködését, mégis elméleti téren azzal a veszéllyel fenyeget, hogy elfojtja az emberek önálló képzet-alkotását.

Az egyéni vélemények helyét a szerkesztett érzelmek és identitás-minták pótolják.

Ez pláne durva, ha a közösségi médiára a gyerekek korán rácuppannak, akik ezeket a tartalmakat kritikátlanul szívják magukba, és tulajdonképpen egy zombi-generációt hozunk létre magunk alatt. Hogy értsük: ha a 444 és Pukli fél, akkor én is félek. Ha Gyurcsány dühös, én is az leszek. Ha Jámbor Andris számára az élet elviselhetetlen (amilyen hülye, ezen egyébként nem csodálkoznék), nekem is az lesz, **és bár saját érzékelésem nem támasztja alá ezeket, mégis „lájkokkal igazolom magam", kívülr?l gy?jtök kell? számú bizonyítékot arra, hogy igazam van**. Ez a folyamat bezárja az embereket, érzéseiket és gondolataikat helyettesíti a politikai és egyéb tartalmakkal.

A Facebook és a University of Michigan közös kutatást is szervezett a kérdés kapcsán. Azt nézték meg, mely három különböz? tényez? befolyásolja az ideológiai sokszín?séget a Facebookon folyó hírfolyamoknál.

> „A Facebook-on történ? médiafogyasztás nem csak attól függ, amit a barátaink megosztanak, hanem a News Feed rangsorolási algoritmusa is befolyásolja ezeket a cikkeket, a harmadik faktor pedig, hogy az egyének hogy dönt, mit fog végül elolvasni."

Tavaly már tapasztaltuk ezt, amikor számos amerikai lapon megjelent, hogy az utóbbi 8 obamás évben a baloldali médiafölényt er?sen befolyásolta az, hogy Zuckerberg papa er?sen baller, nem beszélve arról, hogy saját NGO-t kezdett el gründolni, hogy ? lehessen Sorosgyurka 2.0. Zuckerberg saját cégének saját ízlése miatt, annak ellenére, hogy a Facebook már-már els?dleges médiafelületté kezd el?lépni, **számtalan keresztény, jobboldali és egyéb portál és szerkeszt?ség észlelte, hogy Zuckisrác lebanneli az ? tartalmaikat.** Miközben az olyan kontentek, mint a meleg-felvonulások és társaik olyan promót kapnak, amilyent semmilyen másik kérdés soha.

Ugyanígy „szelektálnak" események közt is: a francia terrortámadásnál egy gombnyomásra lehetett „szolidarítani" míg a törökországi, nigériai, oroszországi események visszhang nélkül maradtak ezeken a közösségi csatornákon.

A vizsgálathoz amúgy a fent említett kutatók 10 millió anonim amerikai Facebook felhasználó adatait vizsgálták. Ezek a felhasználók a vizsgálat ideje alatt 7.000.000 különböz? internetes linket osztottak meg hat hónap alatt. Ezeket a linkeket aztán rangsorolták, mint „kemény", azaz nemzeti és nemzetközi hírek és politika, illetve „puha" kategóriába, mint sport, szórakozás, utazás. A tartalmaknak **csak mintegy 13 százaléka esett a „kemény" kategóriába, ami arra kényszeríti a tartalomszolgáltatókat, hogy a politikai tartalmakat „becsomagolják":** szórakoztató formában kell tálalni a politikai véleményeket. Cuki kislány tapsol Hillary Clintonnak… Amerikai öreg néni táncol Obamának…

Ezeknek a híreknek a jelent?sége felértékel?dik. Ahogy a mémek is fontosak: ahogy Donald Trumpról nem

jelennek meg pozitív, úgy például demokrata politikusokról meg negatív mémek. Terjedésüket gátolják az algoritmusok, és alapvet?en sz?rik ?ket azok a motorok, amik **„offenzív, sért?, rasszista, szexuális, széls?séges" nézetekre vonatkoznak, de jellemz?en átengedik Sztálint és Che Guevarrát, miközben lesz?rik Mussolinit,** ahogy ezt a médiában korábban már megszokhattuk.

Az els?, azért még mindig legfontosabb tényez?, hogy mi az amit a barátok megosztanak. Zuckerberg „algoritmusa" csak ez után lép m?ködésbe, hogy tovább sz?kítse a különböz?, végül a falon megjelen? híreket. A Facebook felhasználókat a kutatók ezután **politikai oldalaik szerint vizsgálták, és úgy találták, hogy a hatások er?sebbek voltak a baloldalon, mint a jobboldalon.**

> "Annak ellenére, hogy kissé nagyobb mennyiség? a konzervatívok körében a kemény tartalmak megosztása, a liberálisokra inkább jellemz?, hogy letiltsanak minden olyan barátot, aki ellenkez? nézetet vall, így kevés barát közül, eleve sz?rt körb?l merítsék azokat a híreket, amiket aztán megosztanak. Bár náluk a megosztott kemény tartalom csak 24%, de ez a 24% jóformán mindenkinél ugyanaz, amit els?sorban egymástól is vesznek át. A konzervatívoknál az arány 35%, tehát elvileg több kemény cikket osztanak meg, azonban ezeknek a változatossága is sokkal nagyobb, nem beszélve arról, hogy liberális és konzervatív cikkeket, véleményeket egyaránt hajlamosak megosztani."

A másik tanulságos eredmény, hogy a konzervatívok kevesebb barátjukat bannolják, mint a „liberálisok" (nem véletlenül tettük idéz?jelbe), akik innent?l **leginkább egymás közt beszélik meg a saját dolgaikat, míg a konzervatívok *horizontálisabban szórva* tájékozódnak.** A tanulmány ezen megállapítását mi is alá tudjuk támasztani, a balliberális hisztikultúra szerves része lett az évtizedes barátságok felrúgása egy-egy, az ? világnézetüket akár csak megkérd?jelez? bejegyzés miatt.

Pedig ugye mit ér az a világnézet, amelyik egy három soros, vicces komment próbáját nem állja ki…

Ezek után jön a sokat átkozott Facebook algoritmikus, a News Feed. Ennek amúgy az els?dleges célja, hogy az embereknek bejelentkezéskor lehet?leg azokat a tartalmakat mutassa els?ként, amelyeket feltehet?en meg is fognak nyitni. **A fent kifejtett „felhasználói szokások" miatt a konzervatívok többet látnak az ellenkez? oldal diskurzusaiból.** Ez ugye – mint látjuk – már ama bizonyos algoritmus m?ködésének eredménye. Különösen érdekes ezek után, hogy a liberálisok a sz?rést észre se veszik, hisz számukra a világ eleve úgy kerek, ha csak maguk vannak.

Ugyan a felhasználók jelenleg még maguk játsszák a legnagyobb szerepet saját hírfolyamaik „megalkotásában" még akkor is, ha ebb?l tulajdonképp csak az els? lépcs?t lépik meg önállóan, amikor „letiltok minden nácit és rasszistát" vagy „hagyom a trollokat, hadd éljék ki magukat. Tehát ahogy az elején említettük: **a konzervatívokat alaphangon nem izgatja, ha másnak más a véleménye, míg a balosok már alaphangon sz?rnek, cenzúráznak, letiltanak** és nem csak akkor, ha épp politizálva hisztinek, hanem szép csöndben is.

Ez eredményezi végül, hogy **míg a konzervatívoknak az ellenkez? oldal nézeteinek 17%-a „sz?r?dik át" ez a liberálisok esetében csupán 6%.** Láthatjuk: a balosok nem nagyon érdekl?dnek a sajátjuktól különböz?, tehát jobbos elképzelések iránt, nem nagyon izgatja ?ket mások véleménye, hamar felkapják a vizet, és letiltanak „zavaró" barátokat, önmagukkal vannak elfoglalva, sz?rik a kritikai hangokat, és a Világ Baját a „rasszistákra, nácikra, jobbosokra, papokra, vallásokra" stb. hárítják.

Ismer?s? Ezek voltak a nárcisztikus személyiségzavar tünetei.

A Facebook kapcsolatok sokszor régi barátságok, melyek – természetszer?en – átívelnek ideológiai választóvonalakon. Átlagosan kapcsolataink ötöde ilyen, ennek ellenére úgy látszik, hogy **az emberek, a politikai spektrum mindkét oldalán, hajlamosak elvágni magukat a másik oldaltól.** A balosok kimutathatóan jobban, mint a jobbosok. Ez a dolog annál is érdekesebb, mert ugye magyariban mondhatnánk, hogy ez azért van, mert a balosok félnek, hisz torkukon tipor az orbánbakancs, de Amerikában 8 éve balliberális kormány van. Ennek ellenére az ottani balosok is sokkal sértettebbnek, megbántottabbnak (offended) támadottabbnak érzik magukat és hasonlóan magyar társaikhoz, letiltanak és bezárkóznak.

Nagyon nem szeretik és nehezen t?rik azokat a nézeteket, amik nem illeszkednek a sajátjaikba, ami egy-egy nyilvánvalóan hülye nézet esetében még érthet? is, habár mindig van olyan lehet?ség is, hogy akkor gondolkodunk…

Az elemzést kísér?, kifejezetten a Facebookról szóló tanulmányt, David Lazer jegyzi, aki politológia és számítástechnika professzor a Northeastern University-n. Megállapítja, hogy a Facebook algoritmus folyamatos változásai ma még picike hatással vannak a felhasználók hosszútávú szokásaira, hisz a felhasználók többsége még nem „bennszülött”. Azonban **ezek a hatások kés?bb hosszú távon és tartósan fogják befolyásolni az emberek viselkedését.**

> „Ironikus, hogy ezek az eredmények azt sugallják, hogy a Facebook beépítette az ideológiát abba a matematikai algoritmusba, ami az elénk táruló világot meghatározza. A jellemz?je, hogy az algoritmusok figyelnek minket és ahelyett, hogy javítaná a tartalomhoz való hozzáférésünket, a széleskör? tájékozódást, sokkal tovább torzítja azt azáltal, hogy id?vel automatikusan eltávolítja a disszonáns ideológiai tartalmakat.”

Gondoljunk tehát bele! Zuckerberg egy „jószándékú” pacák ugyebár. Ki tudja? Ha Lazer tanulmánya szerint **ezzel az algoritmussal nem csak kisebb 7-15 százalékos torzulásokat lehet létrehozni,** ráadásul olyan körülmények között, amikor az algoritmus saját hatását épp minimalizálni akarja, hanem ennek ellenkez?je is létrehozható úgy, hogy észre se vesszük, ha ez az algoritmus épp szándékosan akar minket adott irányba befolyásolni.

Minderre úgy képes, hogy ezt mi nem vesszük észre.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu



Ajánló